

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM**KARAR****ÖMER KELEŞ BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2021/41001

Karar Tarihi : 24/12/2025

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN

Üyeler : Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Selahaddin MENTEŞ

İrfan FİDAN

Muhterem İNCE

Raportör : Soner GÖÇER

Başvurucu : Ömer KELEŞ

Vekili : Av. Bayram KOYUNCU

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru; kolluk personelinin silahından çıkan kurşun nedeniyle yaralanma meydana gelmesi, olaya ilişkin yürütülen soruşturma ve kovuşturmanın etkisiz olması, eylemin yanlış vasıflandırılması ve beraat ile neticelenmesi nedeniyle yaşam hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 29/4/2021 tarihinde yapılmıştır. Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

3. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

4. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ve Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi (UYAP) aracılığıyla erişilen belgelere göre ilgili olaylar özetle şöyledir:

5. Başvurucu, polis memurlarının adli bir vakaya müdahale ettiği sırada polis memurunun silahından çıkan ateşli silah mermi çekirdeği nedeniyle 23/6/2017 tarihinde yaralanmıştır.

6. Kolluk personeline tanzim edilen Olay Tutanağı'na göre olay günü bir araçtan ateş açıldığı yönündeki ihbar üzerine 2868 kod numaralı ekip olay yerine intikal etmiştir.

Konya Lisesinin arkasında bulunan sokakta kolluk personeli beklemekte olan ihbarcı Z.T. aracıyla seyir hâlinde iken Haznedar Sokak üzerinde başka bir araçtan inen ve daha önceye dayalı husumeti olan şahısların içinde bulunduğu araca doğru ateş açtıklarını, kendisinin güçlükle kaçabildiğini, güvenli bir noktaya geldikten sonra polisi aradığını ifade etmiştir. Kolluk ekibinin olay yeri inceleme ekibini beklediği esnada Z.T. kendisine saldıran kişilerin içinde bulunduğu aracı trafikte görmüş ve kolluk personeline durumu söylemiştir. İki polis memuru, trafiğin yoğun olması nedeniyle o anda durmuş olan araca yaklaşmıştır. İçinde beş şahsın olduğu araca yaklaşan polisler, şahısların araçtan inmesini istemiş ancak şahıslar araçtan inmeyi reddetmiştir. Araç içindekilerden şoför mahallinde oturan A.Ö.nün uzun namlulu bir av tüfeğini eline almaya çalışması üzerine polisler silahlarını çekerek A.Ö.ye silahı bırakmasını ve araç içindekilerin araçtan inmelerini tekrar ihtar etmiştir. Şahıslar yine araçtan inmemiş, arka koltukta oturan M.C.A. asker olduğunu söyleyerek görevlileri iteklemiştir. Akabinde araçtan inen A.Ö. ve M.A. toplanan vatandaşlara agresif bir tutumla küfürli sözler sarf etmeye başlamış, ayrıca A.Ö. aracın camından uzanarak iki koltuk arasındaki uzun namlulu av tüfeğini almıştır. Bunun üzerine polis memurları havaya ateş açmış, buna rağmen şüpheli şahıslar teslim olmadıkları gibi civarda toplanan ve kamera ile çekim yapan vatandaşlara saldırmaya çalışmıştır. Tutanağa göre akabinde polis memurlarından birisi A.Ö.nün elindeki tüfeği alarak aracın içine atmış, sağ elinde tabanca olan polis memurunun mukavemet etmekte olan A.Ö.yü, diğer polis memurunun ise M.C.A.yı etkisiz hâle getirmeye çalıştığı sırada polisin sağ elinde tuttuğu silah itiş kakışın etkisiyle kazara patlamıştır. Aynı tutanağa göre olay yerindeki polisler, kazara ateş alan silahtan çıkan mermi çekirdeğiyle başvurunun yaralandığını olay yerindeki vatandaşların söylemesi üzerine fark etmiştir.

7. Soruşturma sırasında alınan adli rapora göre başvurunun sağ koltuk altından giren mermi çekirdeği aynı kolun omza yakın bir bölgesinden çıkmıştır. Basit tıbbi müdahale ile giderilemeyeceği anlaşılan yaralanmanın kemik kırığına sebep olduğu ancak hayati tehlike arz etmediği tespit edilmiştir. Başvurucunun hastaneye kaldırılarak tedavi altına alınması nedeniyle ilk etapta beyanına başvurulamamış, başvurunun olay anında orada olan kardeşi M.K.nın müşteki sıfatı ile beyanı alınmıştır. M.K. ifadesinde başvuru ile birlikte araçla yol aldıkları sırada trafiğin durduğunu, iki polis memurunun araç içindeki şahısları araçtan indirmeye çalıştıklarını gördüklerini beyan etmiştir. M.K. polislerin havaya iki el ateş ettiğini, bunun üzerine araçtaki şahısların araçtan indiğini, şahıslardan birinin aracın arka tarafından tüfek çıkardığını, hemen akabinde elinde silah olan bir polis memurunun kendilerine yaklaşıp elindeki tabancayı kendilerine doğrulttuğunu ve yanında duran başvuruca bir el ateş ettiğini söylemiştir. Başvuruca ateş eden polis memurunun olay sırasında bilinçsiz şekilde ateş açtığını, elinin titrediğini ifade eden M.K. başvuruca vuran polisten davacı ve şikâyetçi olduğunu belirtmiştir.

8. Şüpheli polis memuru E.A. kollukça alınan ifadesinde şüpheli araca yaklaştıklarında araç içinde ikisi kadın olmak üzere beş kişi gördüklerini, şahıslara araçtan inmelerini söylediklerini ancak şahısların inmediğini, A.Ö.nün araç içinde av tüfeğini eline alması üzerine tabancasıyla havaya doğru iki el ateş ettiğini, bunun üzerine arka koltukta oturan iki kadın ile bir erkek şahsın araçtan indiğini ancak diğerlerinin inmemekte ısrar ettiğini söylemiştir. E.A.ya göre bir süre sonra M.C.A. araçtan inmiş ancak etraftaki kalabalığa ve kendilerine küfretmeye devam etmiş; A.Ö. ise elindeki tüfeikle araçtan inmiştir. Polis memuru E.A. bu şahıslar ile toplanan kalabalık arasında set olmaya çalıştığı esnada elinde tuttuğu silahın kazara dikey olarak bir kez patladığını, oradaki bir vatandaşın koluna mermi isabet ettiğini, şüpheli şahısları ise ancak gelen destek ekipleri sayesinde kontrol altına alabildiklerini ileri sürmüştür.

9. Olaya müdahale eden diğer polis memuru T.Ö. kollukça bilgi sahibi sıfatıyla alınan beyanında şüpheli polis memurunun beyanlarını büyük ölçüde teyit etmiştir. T.Ö. uyarı ateşi sonrası iki kadın şahıs ile M.A.nın araçtan indiğini ancak M.C.A. ve A.Ö.nün inmemekte ısrar ettiğini, bir süre sonra araçtan inen M.C.A.nın şüpheli polis memuru E.A.nın üzerine doğru gittiğini, bu esnada şüpheli polis memurunun elinde yatay olarak tuttuğu silahın ateş aldığını, silahın ateş aldığı tarafa doğru baktığında bir şahsın hafifçe düzüstü çöktüğünü gördüğünü beyan etmiştir. T.A., şüpheli polis memurunun elindeki silahın kazara patladığını düşündüğünü açıklamıştır.

10. Olay günü, içinde bulunduğu araca ateş açıldığı yönündeki ihbarı yapan Z.T. kollukça alınan beyanında aracı ile seyir hâlinde iken daha önceye dayalı husumeti olan M.C.A., M.A. ve A.Ö.nün de içinde olduğu bir araçla karşılaştığını, kendisinin geri manevra yapmak mecburiyetinde olması nedeniyle yavaşladığı bir anda şahısların araçtan indiğini, içinde bulunduğu araca doğru M.C.A.nın tüfekle, M.A.nın tabanca ile A.Ö.nün ise uzun namlulu bir silahla ateş açtığını, kendisinin ise hiç durmadan kafasını eğerek araçla geri geri uzaklaştığını, güvenli bir noktaya geldikten sonra polisi aradığını ifade etmiştir. Z.T. olay yeri inceleme ekibini bekledikleri esnada, kendisine saldıran kişilerin içinde bulunduğu aracı trafikte görmesi üzerine kolluk personeline durumu bildirdiğini, araca yaklaşan polislerin araç içindeki şahısların araçtan inmesini istediğini, araçtan inen şahıslardan birisinin eline tüfek alarak polislere doğrulttuğunu, bunun üzerine bir polisin elindeki tabanca ile havaya bir el ateş ettiğini, araçtan inen iki şahsın polise saldırıp silahını almaya çalıştığı esnada bir el silah sesi geldiğini ve akabinde olayla alakası olmayan bir şahsın "*Vurulдум!*" diye bağırdığını ifade etmiştir.

11. Polis memurlarının müdahale ettiği şüpheli araçta bulunan E.H.T. kollukça alınan beyanında olay günü kardeşi K.T.yle yürüdükleri esnada eski sevgilisi olan M.C.A.nın içinde olduğu aracı gördüğünü, araçta M.C.A., M.A. ve A.Ö. ile soyadını bilmediği M.nin bulunduğunu, kendilerini eve bırakmalarını istediğini, kabul etmeleri üzerine kendisi ve ablası K.T.nin araca bindiğini ifade etmiştir. E.H.T. trafiğin yoğun olması nedeniyle aracın durduğu bir esnada Z.T.nin yanındaki iki polise aracın ön koltuğunda oturan M.A.yı göstererek "*Buydu, buydu, arabada silah var, koltuğun altında.*" diye bağırdığını, bunun üzerine polislerden birinin aracın önüne, diğerinin ise aracın arkasına geçtiğini, polislerin "*Araçtan inip diz çökün.*" diye bağırması üzerine ablası K.T. ile araçtan indiklerini ancak diğer şahısların araçtan inmediğini söylemiştir. Araçtaki şahıslar inmeyince polis memurlarından biri bir kez havaya uyarı amacıyla ateş ederek "*İnin aşağı.*" diye tekrar bağırmış, bunun üzerine araçtaki dört şahıs inmiştir. E.H.T. aracın kapıları açık kaldığı için ön tarafta zeminde iki büyük tüfek olduğunu görmüştür. Polisler tekrar "*Yere çökün.*" diye bağırmış ancak şahıslar yere çökmedikleri gibi az ileride Z.T.yi gören M.C.A. ve M.A. Z.T.ye küfrederek saldırmış, polislerin engellemesi üzerine M.A. araca koşup araç içindeki tüfeği almaya çalışmıştır. Polislerden biri onu engellemeye çalışırken M.C.A. da M.A.ya yardım etmek amacıyla polise direnmiştir. M.A.nın araçtaki tüfeği alması üzerine bir elinde silah olan polis memuru, tüfeği bırakması için M.A.yı engellemeye çalışırken M.C.A. ile mücadele etmeye başlamıştır. Bu sırada diğer polis memuru ise araçtan inen E.H.T. ve K.T. ile A.Ö. ve M.nin yanındadır. M.A. ve M.C.A. ile itiş kakış hâlinde olan polis memuru ise tabanca tuttuğu eliyle M.A.yı, diğer eliyle de M.C.A.yı kucaklar vaziyette iki kolunu açarak tutup engellemeye çalışmıştır. Şahısların ileriye doğru atıldıkları sırada polisin elinde tuttuğu tabanca bir kez patlamıştır. E.H.T. yaralanan herhangi birini görmemiştir. E.H.T.ye göre M.C.A. ve M.A.nın direnci ancak destek ekiplerinin gelmesi ile kırılabilmiştir.

12. Yine aynı araçta bulunan K.T. de kollukça alınan ifadesinde büyük ölçüde kardeşi E.H.T.nin beyanlarına benzer yönde anlatımlarda bulunmuştur. Ancak K.T., M.A.nın araçtaki tüfeği eline alması üzerine polisin tüfeği alarak aracın içine attığını, M.A. ve M.C.A.nın polise direnerek araç içindeki tüfeği almak istedikleri esnada her ikisini birden etkisiz kılmaya çalışan polis memurunun elindeki silahın patladığını söylemiştir. Bir süre sonra bir kişi gelip "*Polis kardeşimi vurdu.*" diye bağırmıştır. K.T. silahın patlama sonrası bir kişinin yaralandığını böylece öğrendiğini ifade etmiştir.

13. Araçta bulunan diğer bir şahıs olan A.Ö. kollukça alınan ifadesinde kendileri ile polis memurları arasında yere yatma konusunda itiş kakış yaşadığını, etrafta toplanan kalabalığın kamerayla çekim yapması üzerine kendileri ile bu kişiler arasında tartışma çıktığını, polislerin araya girdiğini, bu esnada polisin silahının patladığını ve kamerayla kayıt yapan şahıslardan birisinin kolundan yaralandığını beyan etmiştir. A.Ö. araçta kendisi dışında M.C.A., M.A., ismini Mustafa olarak bildiği şahısla iki kadın olduğunu, polisin talimatlarını dinleyerek araçtan indiklerini, eline tüfek almadığını iddia etmiştir.

14. Araçta bulunan ve elinde tüfek olduğu ileri sürülen M.A. ise kollukça alınan beyanında polislerin kendilerini yere yatırdığında çevrede toplanan kalabalıktan tanımadığı bir erkeğin polislere hitaben "*Ne yapıyorsunuz burada?*" diye bağırması üzerine şüpheli polis memurunun "*Sen de mi bunlardansın?*" diyerek şahsa bir el ateş ettiğini ileri sürmüştür. M.A. araçta kendisi dışında M.C.A., A.Ö., ismini M. olarak bildiği şahısla iki kadın olduğunu, polisin talimatlarını dinleyerek araçtan indiklerini, Mustafa isimli şahsın araçtan inince hızlıca olay yerinden uzaklaştığını, kendilerinin ise yere yattığını, aralarından hiçbirinin araçtan silah almaya çalışmadığını ya da polise direnmediğini iddia etmiştir.

15. Araçta bulunan şahıslardan olan M.C.A. asker firarisi olması nedeniyle askerî makamlara teslim edilmiş, olaya ilişkin beyanları da askerî makamlar vasıtasıyla alınmıştır. M.C.A. olay günü daha önceden husumeti olan Z.T. ile trafikte karşılaştıklarını, Z.T.nin silah çekmesi üzerine arabadaki ruhsatsız tüfekle bir el havaya, bir el de Z.T.nin içinde olduğunu araca doğru ateş ettiğini, olay sonrası kırmızı ışıktaki durdukları sırada iki polis memurunun kendilerine yaklaşıp silah doğrulttuğunu ve arabadan inmelerini istediğini, direnmeden arabadan inmelerine ve diz çökmelerine rağmen polislerin havaya ateş ettiğini, bunun üzerine ayağa kalkıp polisin yanına giderek onu sakinleştirmeye çalıştığını ancak polis memurunun tabancasının kabzasıyla kafasına vurduğunu, o kargaşa sırasında ismini bilmediği bir kişinin cep telefonu ile kamera kaydı yaptığını gördüğünü ve "*Çekme bizi lan.*" diyerek bağırıldığını, o kişinin de üzerine doğru geldiğini, polis memurunun şahsı tuttuğu anda silah sesi duyduğunu ve kişinin kolundan yaralandığını gördüğünü ifade etmiştir.

16. Şüphelilerin ve bilgi sahiplerinin beyanlarında ismi geçen ve polislerin aracı durdurması sonrası hızlıca olay yerinden ayrıldığı söylenen M.nin açık kimliği ilk etapta tespit edilemediğinden beyanlarına başvurulamamıştır. Daha sonra açık kimliği M.K. olarak tespit edilen şahıs kollukça alınan beyanında olay günü M.C.A., M.A. ve A.Ö. ile araçla seyir hâlinde iken Z.T.nin içinde bulunduğu araç ile karşılaştıklarını, M.C.A. ve M.A.nın Z.T.nin içinde olduğu araca doğru ateş ettiklerini, daha sonra araca binerek olay yerinden uzaklaştıklarını, M.C.A.nın arkadaşları olan, isimlerini bilmediği iki kadınla bilmediği bir adreste buluştuklarını ve diğer üçünün kadınların TOKİ'deki evlerinde saklanmaya karar verdiğini, bunun üzerine hep birlikte araca binip yola çıktıklarını söylemiştir. M.K.nın anlatımına göre kırmızı ışık nedeniyle durdukları bir sırada iki polis, aracın önüne geçerek "*Aşağı inin, yere çökün*" diye bağırış; bunun üzerine M.K. ve iki kadın hemen araçtan inip

yere çökmüş, M.A ve M.C.A. ise *"Biz terörist miyiz? Ne çökeceğim lan."* diyerek direnmıştır. Bu esnada kalabalığın içinden 16-17 yaşlarında bir çocuğun kamera ile kayıt yaptığını gören M.A. ve M.C.A. *"Çekme."* diye bağırıştır. Ancak çocuk ısrarla yaklaştırmaya devam etmiş ve polislerin uzaklaşması yönündeki uyarılarını dikkate almamıştır. Çocuğun iyice yaklaşması üzerine M.A. çocuğa doğru hamle yapmış, yarım metre kala polis kendisini yakalayıp durdurmuştur. Üçü bir arada ve arbede hâlinde iken polisin elindeki tabanca ateş almış ve çocuk omzundan yaralanmıştır. M.K. bu kargaşa sırasında korktuğu için kalabalıktan istifade ederek olay yerinden kaçtığını ifade etmiştir.

17. Başvurucu, Cumhuriyet Başsavcılığına verdiği 10/7/2017 tarihli dilekçeyle şüpheli polis memurunun kendisini kasten vurduğunu ileri sürerek şikâyetçi olmuştur. Başvurucu; şikâyet dilekçesinde polisler ile polislerin göz altına almaya çalıştığı şahıslar arasındaki kargaşayı cep telefonu ile çekmek istediğini, şahısların cep telefonu ile kayıt yaptığı için kendisine küftüklerini, şahıslara karşılık vermeye çalıştığı esnada şüpheli polis memurunun kendisini önce *"Şuradan bir git!"* diyerek iteklediğini, akabinde ise ateş ettiğini ileri sürmüştür. Başvurucuya göre kendisi seken kurşunla ya da kazara patlayan silahla değil şüpheli polis memurunun kasten ateş etmesi neticesinde yaralanmıştır. Dilekçede bir kısım tanığın ismini vererek dinlenilmesini talep etmiş, ayrıca olay anını gösteren video kaydını talep edilmesi hâlinde dosyaya sunacağını belirtmiştir. Aynı gün Cumhuriyet savcısı huzurunda beyanı alınan başvuru, dilekçesinin içeriğini tekrarlamıştır.

18. Şüpheli araçta yapılan aramada iki otomatik tüfek, bir tabanca, av tüfeği fişekleri ve mermi ele geçirilmiştir. Soruşturma kapsamında Konya Şehir Tiyatrosunun kamera kayıtları celbedilerek incelenmiştir. Görüntüler başvuru konusu olaya değil öncesinde yaşandığı iddia edilen ve Z.T. ye yapılan silahlı saldırıya ilişkindir.

19. Olay yerinde yapılan incelemede aracın caddede çapraz vaziyette durduğu, caddede üç boş kovan, kaldırımda kan lekeleri olduğu düşünülen kırmızı lekeler bulunduğu tespit edilmiştir.

20. Başvurucunun yaralanmasına ilişkin olarak şüpheli polis memuru E.A. hakkında taksirle yaralama suçundan yürütülen soruşturmada Cumhuriyet Başsavcılığınca önce 4/1/2018 tarihinde başvuru, yaralanmasına ilişkin eylem bakımından kamu davası açılması için yeterli şüphe olduğu ancak suçun uzlaşma kapsamında kaldığı gerekçesiyle dosyanın Uzlaştırma Bürosuna gönderilmesine karar verilmiş; dosyanın iadesi üzerine ise 15/2/2018 tarihinde kovuşturmayla yer olmadığına karar verilmiştir. Kararda atılı suçun soruşturulmasının ve kovuşturulmasının şikâyeteye bağlı olduğu ancak başvuru, şikâyetini içeren bir beyanı olmayıp altı aylık şikâyet süresinin dolduğu belirtilmiştir. Karar, başvuru, 11/3/2019 tarihinde tebliğ edilmiştir. Başvurucunun karara itiraz etmesi üzerine Sulh Ceza Hâkimliğince 29/5/2019 tarihinde, başvuru, süresinde şikâyetçi olduğu ve şikâyetini içerir yazılı beyanının da alındığı gerekçesiyle itirazın kabulüne, şüpheli polis memuru hakkında kamu davası açılmak üzere kovuşturmayla yer olmadığına dair kararın kaldırılmasına karar verilmiştir. Bu karar doğrultusunda 29/5/2019 tarihinde şüpheli polis memuru hakkında taksirle yaralama suçundan iddianame düzenlenerek kamu davası açılmıştır.

21. Başvurucunun yaralanmasına ilişkin olarak şüpheli polis memuru E.A. hakkında taksirle yaralama suçundan açılan davanın olay günü yaşanan ilk vaka (Z.T. nin içinde olduğu araca ateş açılması) sırasında seken kurşunlardan mağdur B.K. nin yaralanması nedeniyle

M.C.A ve M.A. hakkında açılan kamu davası ile birleştirilmesine karar verilmiştir. İlk yargılamanın 6. celsesinden itibaren iki yargılama birlikte yürütülmüştür.

22. Kovuşturma esnasında savunması alınan sanık polis memuru E.A. soruşturma sırasında alınan beyanlarını tekrar etmiş; hem insanların güvenliği hem de kendi güvenliği için elinde tuttuğu silahın kazara ateş aldığını, herhangi bir kusuru olmadığını, olay yerinde kamera ile çekim yaptığını öğrendiği başvurunun tedbirsiz davrandığını ileri sürmüştür.

23. Kovuşturma esnasında beyanı alınan başvuru ise soruşturma sırasında alınan beyanlarını tekrar etmiş; telefon ile çekim yaptığı esnada sanık polis memurunun kendisine uzaklaşmasını söyleyerek iteklediğini, arkasından silahın patladığını, sanığın kendisine kasten ateş ettiğini iddia etmiştir.

24. Kovuşturma esnasında tanık sıfatıyla beyanı alınan M.K. olay sırasında bir kişinin kamerayla çekim yaptığını gördüğünü, polisin "*Çekil!*" diye bağırmasına rağmen şahsın uzaklaşmadığını, araçtan inen şahıslardan birinin de "*Çekme!*" diye bağırarak çekim yapan kişinin üzerine gittiği esnada bir silah sesi duyduğunu söylemiştir.

25. Kovuşturma sırasında icra edilen 20/10/2020 tarihli 13. celsede, tebliğe rağmen gelmeyen tanık A.Ö.nün soruşturma aşamasında alınan ifadesinin yeterli olduğundan bahisle dinlenilmesinden vazgeçilmesine karar verilmiş ve karar açıklanmıştır.

26. Yargılama neticesinde Asliye Ceza Mahkemesince sanık polis memurunun beraatine karar verilmiştir. Kararda sanık polis memurunun başvurunun yaralanmasına yönelik bir kastı veya öngörülebilir bir kusuru olmadığı, aksine başvurunun polisin müdahale ettiği nizalı bir vakada telefonu ile çekim yapmak istemesi ve işleri zorlaştırması sebebiyle yaralanmasında kendi kusurunun fazla olduğu kabul edilmiştir. Başvuru, istinaf yoluna başvurmuş ise de Bölge Adliye Mahkemesinin 25/3/2021 tarihli kararıyla istinaf talebinin reddine karar verilmiştir.

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

27. Anayasa Mahkemesinin 24/12/2025 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

28. Başvurucu; şüpheli polis memurunun kendisini kasten hedef aldığını, etkili bir soruşturma yapılmadığını, tanıkların dinlenmediğini, kamera kayıtlarının celbedilmediğini, şikâyetçi olmasına rağmen ilk aşamada kovuşturmaya yer olmadığı kararı verildiğini ancak itirazı üzerine taksirle yaralama suçundan kamu davası açıldığını, yargılama sonunda ise haksız bir şekilde beraat kararı verildiğini belirterek yaşam ve adil yargılanma haklarının ihlal edildiğini iddia etmiştir.

29. Bakanlık görüşünde öncelikle başvurunun kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmesi gerektiği ifade edilerek kötü muamele ve eziyet yasağı bakımından izahatta bulunulmuş, yapılacak incelemede Anayasa ve diğer mevzuat hükümleri ile somut olayın koşullarının dikkate alınması gerektiği bildirilmiştir.

30. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı başvurunun kabul edilebilirlik şartlarının oluştuğunu belirterek önceki beyanlarına benzer yönde açıklamalarda bulunmuş ve askerliğe elverişli olmaması nedeniyle olaydan dolayı yaşadığı yıkımın arttığını dile getirmiştir.

B. Değerlendirme

31. Anayasa'nın "*Devletin temel amaç ve görevleri*" başlıklı 5. maddesi şöyledir:

"Devletin temel amaç ve görevleri, Türk milletinin bağımsızlığını ve bütünlüğünü, ülkenin bölünmezliğini, Cumhuriyeti ve demokrasiyi korumak, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmaktır."

32. Anayasa'nın "*Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı*" başlıklı 17. maddesinin birinci ve dördüncü fıkraları şöyledir:

"Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir."

Meşru müdafaa hali, yakalama ve tutuklama kararlarının yerine getirilmesi, bir tutuklu veya hükümlünün kaçmasının önlenmesi, bir ayaklanma veya isyanın bastırılması veya olağanüstü hallerde yetkili merciin verdiği emirlerin uygulanması sırasında silah kullanılmasına kanunun cevaz verdiği zorunlu durumlarda meydana gelen öldürme fiilleri, birinci fıkra hükmü dışındadır."

33. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder. Başvurucunun yakımlarının yaşam hakkı kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

34. Ölümün gerçekleşmediği bazı hâllerde de başvuru; kişiye karşı kullanılan gücün derecesi ile türü, güç kullanımının ardında yatan niyet ve amaç ile maruz kalınan eylemin mağdurun fiziki bütünlüğü üzerindeki sonuçları gibi hususlar birlikte değerlendirilerek yaşam hakkı kapsamında incelenebilir (*Mehmet Karadağ* [2. B.], B. No: 2013/2030, 26/6/2014, § 20; *Mustafa Çelik ve Siyahmet Şeran* [2. B.], B. No: 2014/7227, 12/1/2017, § 69; *Yasin Ağca* [1. B.], B. No: 2014/13163, 11/5/2017, § 110).

35. Başvurucunun kasten ateş edildiğine yönelik iddiası ve ateşli silahla basit tıbbi müdahale ile giderilemeyecek nitelikte yaralandığı dikkate alınarak başvurunun somut olayda potansiyel olarak öldürücü nitelikte güç kullanımına maruz kaldığı değerlendirilmiş, bu nedenle başvuru yaşam hakkı kapsamında incelenmiştir.

36. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Genel İlkeler

37. Yaşam hakkını güvence altına alan Anayasa'nın 17. maddesi, devletin temel amaç ve görevlerini düzenleyen Anayasa'nın 5. maddesiyle birlikte değerlendirildiğinde devlete birtakım negatif ve pozitif yükümlülükler yükler (*Fatma Akın ve Mehmet Eren* [GK], B. No: 2017/26636, 10/11/2021, § 82). Devletin negatif yükümlülüğü kapsamında kamusal bir yetkiyle güç kullanan görevliler, kasıtlı ve hukuka aykırı bir şekilde hiçbir bireyin yaşamına son vermeme yükümlülüğü altındadır. Bu yükümlülük, öldürme kastının olmadığı ancak güç kullanımının ölümle sonuçlandığı hâlleri de kapsamaktadır (*Cemil Danışman* [1. B.], B. No: 2013/6319, 16/7/2014, § 44; *Fatma Akın ve Mehmet Eren*, § 83).

38. Anayasa'nın 17. maddesinin son fıkrasında "*meşru müdafaa hâli, yakalama ve tutuklama kararlarının yerine getirilmesi, bir tutuklu veya hükümlünün kaçmasının önlenmesi, bir ayaklanma veya isyanın bastırılması veya olağanüstü hâllerde yetkili mercinin verdiği emirlerin uygulanması*" sırasında silah kullanılmasına kanunun cevaz verdiği zorunlu durumlarda yaşam hakkına yapılan müdahalenin hukuka uygun olduğu belirtilmiştir. Bu hüküm Anayasa'nın temel hak ve hürriyetlerin sınırlandırılmasını düzenleyen 13. maddesi ile birlikte düşünüldüğünde kamusal bir yetkiyle güç kullanan görevlilerin ancak Anayasa'da belirtilen amaçlara ulaşmak için başka bir çarenin kalmadığı *mutlak zorunlu* durumlarda ve *orantılı* bir biçimde silahlı güç kullanabilmelerine izin verildiği söylenebilir (*Cemil Danışman*, § 50; *Fatma Akın ve Mehmet Eren*, § 85). Dolayısıyla Anayasa'nın 17. maddesinin son fıkrası esas itibarıyla bir kişinin kasten öldürülmesine izin verilen durumları değil istenmeyen bir sonuç olarak ölüme sebep olan silahlı güç kullanımına izin verilen durumları açıklamaktadır (*Narin Kurt* [GK], B. No: 2018/2540, 1/12/2022, § 87).

39. Kolluk kuvvetlerinin silah kullanımını düzenleyen kanunlar, yaşam hakkına ancak mutlak bir zorunluluk altında ve orantılı olarak müdahale edilebileceğini düzenlemeli; ayrıca gücün kötüye kullanılmasına, keyfilğe ve belirli bir ölçüde de olsa kazalara karşı koruma sağlayabilecek düzeyde yeterli ve açık kurallar içermelidir (*Gazal Kolanç ve diğerleri* [GK], B. No: 2017/37897, 5/7/2022, § 336).

40. Yaşam hakkının sağladığı korumanın önemi dikkate alındığında ölümcül güç kullanımının söz konusu olduğu hâllerde kullanılan gücün gerekliliği ve orantılılığı Anayasa Mahkemesince çok sıkı şekilde denetlenmelidir (*İpek Deniz ve diğerleri* [2. B.], B. No: 2013/1595, 21/4/2016, § 117; *Fatma Akın ve Mehmet Eren*, § 87). Yapılacak değerlendirmede kamu gücünü kullanan görevlilerin eylemleri, bu görevlilere uygun talimatın ve kullanılan silahlar konusunda yeterli eğitimin verilip verilmediği, eylemlerin planlanması ile kontrolü de dâhil olmak üzere olayı çevreleyen tüm koşullar gözetilmeli; kendisine karşı güç kullanılan kişinin önceki eylemleri ve kendisinin yarattığı tehlike hesaba katılmalıdır (*Cemil Danışman*, § 63; *Turan Uytun ve Kevzer Uytun* [2. B.], B. No: 2013/9461, 15/12/2015, § 62; *Fatma Akın ve Mehmet Eren*, § 86).

41. Devletin bir bireyin ölümünden sorumlu tutulabilmesi için o kişinin devlet görevlileri tarafından öldürüldüğü makul şüphenin ötesinde ispat edilmelidir. İdari gözetim, gözaltı veya tutukluluk gibi bireyin devletin kontrolü altında bulunduğu sırada meydana gelen ölüm olaylarında olayın nasıl meydana geldiğine ilişkin bilgiler çoğunlukla yetkili makamların erişiminde olduğundan meydana gelen ölüm olayına ilişkin tatmin edici ve inandırıcı bir açıklama getirme yükümlülüğü yetkili makamların üzerindedir. Eğer devletin

ölüm olayından sorumlu olduğu makul şüphenin ötesinde kanıtlanmışsa öldürme olayının Anayasa'nın 17. maddesinin son fıkrasında izin verilen istisnai durumlardan birinin kapsamına girdiğini ispat etme yükümlülüğü devlete geçer (*İpek Deniz ve diğerleri*, § 121; *Gazal Kolanç ve diğerleri*, § 325).

42. İfade etmek gerekir ki Anayasa Mahkemesinin ilgili soruşturma ve kovuşturma makamlarının yerine geçerek ölüm olayına ilişkin delilleri değerlendirmesi söz konusu olamaz. Bu konudaki yetki ve sorumluluk ilk elden olayları inceleyen yetkili mercilerindir. Bununla birlikte Anayasa Mahkemesi ikna edici bulgulara dayanarak farklı bir değerlendirmede bulunabilir (*Cemil Danışman*, § 58; *Fatma Akın ve Mehmet Eren*, § 88).

43. Yaşam hakkı kapsamındaki pozitif yükümlülükleri kapsamında devlet, yaşam hakkını korumak için oluşturulan yasal ve idari çerçevenin gereği gibi uygulanmasını ve bu hakka yönelik ihlallerin durdurulup cezalandırılmasını sağlayacak etkili bir yargısal sistem kurmakla da yükümlüdür. Bu usul yükümlülüğü şüpheli her ölüm olayının sorumlularının belirlenmesini ve gerekiyorsa cezalandırılmasını sağlayabilecek etkili bir soruşturma yürütülmesini gerektirir (*Serpil Kerimoğlu ve diğerleri* [2. B.], B. No: 2012/752, 17/9/2013 §§ 52, 54; *Cemil Danışman*, §§ 43, 95; *Fatma Akın ve Mehmet Eren*, § 97).

44. Kolluk görevlilerinin güç kullanması sonucu meydana gelen ölüm olayları hakkında yürütülmesi gereken soruşturma şüphesiz ceza soruşturmasıdır (*Okan Göçer* [2. B.], B. No: 2017/29596, 13/1/2021, § 58). Bu tür soruşturmanın Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği şekilde etkili olduğunun kabul edilebilmesi için soruşturma makamlarının resen harekete geçerek ölüm olayını aydınlatabilecek ve sorumluların belirlenmesini sağlayabilecek bütün delilleri tespit etmesi, soruşturma makamlarının olaya karışan kişilerden bağımsız olması, soruşturmanın makul bir özen ve süratle yürütülmesi, soruşturmanın veya sonuçlarının gerektiği ölçüde kamu denetimine açık olması ve meşru menfaatlerini korumak için ölen kişinin yakınlarının soruşturma sürecine gerekli olduğu ölçüde katılabilmesi gerekir. Ayrıca soruşturma sonucunda alınan karar; soruşturmada elde edilen tüm bulguların kapsamlı, nesnel ve tarafsız bir analizine dayanmalı ve kullanılan gücün gerekliliği ve orantınlılığı hususunda değerlendirme içermelidir (*Serpil Kerimoğlu*, §§ 57, 58; *Cemil Danışman*, §§ 98-100; *Fatma Akın ve Mehmet Eren*, § 99). Sözü edilen soruşturmanın temel amacı, yaşam hakkını koruyan mevzuat hükümlerinin etkili bir şekilde uygulanmasını ve vuku bulan ölüm olayında sorumlular ile sorumlulukları tespit etmektir (*Cemil Danışman*, § 97; *Narin Kurt*, § 91).

45. Olası cezai sorumluluğun tespiti için yürütülen soruşturma sonrasında kovuşturma evresine geçilmiş ise bu aşama da Anayasa'nın 17. maddesinin gereklerine cevap verebilecek nitelikte olmalıdır (*Filiz Aka* [1. B.], B. No: 2013/8365, 10/6/2015, § 30; *Fatma Akın ve Mehmet Eren*, § 100).

b. İlkelerin Olaya Uygulanması

46. Olayın bütünü dikkate alındığında 23/6/2017 günü iki vaka yaşanmıştır. İlki M.C.A., M.A., A.Ö.ve M.K.nın araçla seyir hâlinde iken Z.T.yle karşılaşmaları üzerine ateş açmalarıdır. Bu ilk olayda B.K. seken kurşunlardan yaralanmıştır. Olay günü yaşanan ve bireysel başvuruya konu edilen ikinci vaka ise saldırı sonrası Z.T.nin ihbarı neticesinde gelen iki polisin ilk olayın şüphelilerinin içinde bulunduğu aracı durdurması ve şüphelileri etkisiz hâle getirmeye çalışması esnasında polislerden birinin silahından çıkan kurşun nedeniyle başvuruçunun yaralanmasıdır.

47. Aşağıda açıklanacağı üzere başvuruçunun yaralanmasıyla sonuçlanan olay hakkında yürütülen soruşturma ve kovuşturma sürecinin Anayasa'nın 17. maddesinin gerekliliklerini karşılamadığı anlaşılmıştır.

48. Öncelikle somut olayın kendine özgü koşulları aksini gerektirmesine rağmen hemen tüm soruşturma işlemleri kolluğun inisiyatifine bırakılmıştır.

49. Olay günü yaşanan ilk vakaya ilişkin kamera kayıtları celbedilmesine rağmen başvuru konusu olayın yaşandığı mahalde kamera kaydı araştırması yapıldığına dair bir bilgi yoktur.

50. Şüpheli polis memurunun kendisini kasten vurduğunu ileri süren başvuruçunun, Cumhuriyet savcısı huzurunda alınan beyanında içeriğini tekrarladığı 10/7/2017 tarihli dilekçesinde, olayı gördüğünü ileri sürdüğü bir kısım tanığın isim ve adresini bildirerek dinlenilmesini talep etmiş; olay anını gösteren video kaydını talep edilmesi hâlinde dosyaya sunacağını belirtmiştir. Soruşturma makamlarınca talep edilen tanıkların dinlenmesi için bir girişimde bulunulmadığı gibi var olduğu ileri sürülen kamera kayıtları da celbedilmemiştir.

51. Başvuruçunun, soruşturma esnasında şikâyetini açıkça dile getirmesine rağmen Cumhuriyet Başsavcılığı önce 4/1/2018 tarihinde suçun uzlaşma kapsamında kaldığı gerekçesiyle dosyanın Uzlaştırma Bürosuna gönderilmesine karar vermiş; dosyanın iade edilmesi üzerine bu kez 15/2/2018 tarihinde atılı suçun soruşturulmasının ve kovuşturulmasının şikâyete bağlı olduğu ancak başvuruçunun şikâyetini içeren bir beyanı olmadığı, altı aylık şikâyet süresinin dolduğu gerekçesiyle kovuşturmaya yer olmadığına karar vermiştir. Karar bir yıldan uzun bir süre sonra başvuruçuya tebliğ edilmiş ancak başvuruçunun itirazı üzerine Sulh Ceza Hâkimliğinin kararı kaldırılmasının akabinde 29/5/2019 tarihinde şüpheli polis memuru hakkında kamu davası açılmıştır.

52. Açılan dava, olay günü yaşanan ilk vakada Z.T.nin içinde bulunduğu araca ateş açılması sırasında seken kurşunlardan B.K. isimli mağdurun yaralanması nedeniyle M.C.A ve M.A. hakkında açılan kamu davası ile birleştirilmiştir. İlk yargılamanın 6. celsesinden itibaren iki yargılama birlikte yürütülmüştür. Yargılama sırasında başvuruçunun, şüpheli polis memurunun ve M.K.nın tanık sıfatıyla beyanları alınmış ise de birleşen yargılamanın sanıkları olan M.C.A ve M.A.nın başvuruçunun yaralanmasına dair beyanları alınmadığı gibi olay sırasında polislerin durdurduğu şüpheli araç içindeki diğer şahıslar A.Ö. ile E.H.T. ve kardeşi K.T.nin beyanları da alınmamıştır.

53. Oysa başvuruçunun ve başvuruçunun kardeşi M.K. ile kolluk personelinin gözaltına almaya çalıştığı M.A. soruşturma/kovuşturma sürecinde şüpheli polisin hedef alarak başvuruçuya ateş ettiğini ileri sürmüştür. Buna karşılık kolluk personeline tanzim edilen Olay Tutanağı'nda, şüpheli polis memurunun silahının elinde tüfek olan zanlıyı etkisiz hâle getirmek için yaptığı müdahale sırasında, diğer şüphelinin kendisini itip kakması üzerine ateş aldığı belirtilmişken şüpheli polis memuru, elinde tüfek olan şahıs ile vatandaşlar arasında set olmaya çalıştığı esnada elinde dikey şekilde tuttuğu silahın kazara patladığını ileri sürmüştür; olaya müdahale eden diğer polis memuru T.Ö. ise şüpheli polis memurunun elinde yatay

olarak tuttuğu silahın ateş aldığını beyan etmiştir. Yargılama sonunda Ceza Mahkemesi sanık polis memurunun başvurunun yaralanmasına yönelik bir kastı veya öngörülebilir bir kusuru olmadığını, aksine başvurunun polisin müdahale ettiği nizalı bir vakada telefonu ile çekim yapmak istemesi ve işleri zorlaştırması sebebiyle yaralanmasında kendi kusurunun fazla olduğunu kabul etmiştir. Bu sonuca ulaşmakla birlikte Ceza Mahkemesi olayın nasıl gerçekleştiğine dair kabul edilebilir ve makul bir *oluş* ortaya koymamıştır. Şüpheli polis memurunun elindeki silahın hangi pozisyonunda ve hangi anda ateş aldığı, o esnada gözüne alınmaya çalışılan şahısların elinde tüfek olup olmadığı, başvurunun tam olarak nerede olduğu gibi hususlarda bir açıklama getirmemiştir. Olay yerinde keşif icrası ve mermi çekirdeğinin başvurunun vücudunda izlediği yola ilişkin rapor alınmasını da ihmal etmiştir.

54. Başvurucu, şüpheli polisin hedef olarak kendisine ateş ettiğini ileri sürmüş ise de bireylerin cezai sorumluluğuna ilişkin hukuki sorunları incelemek, bireysel başvuruya konu edilen yargısal süreçte şüpheli ya da sanık sıfatını taşıyan kişilerin suçlu veya suçsuz olduğuna karar vermek ya da söz konusu yargısal süreçte sanıklara verilen cezaların miktarını belirlemek Anayasa Mahkemesinin görevi değildir (*Cezmi Demir ve diğerleri* [1. B.], B. No: 2013/293, 17/7/2014, § 76; *Umut Tamaç* [2. B.], B. No: 2014/13514, 18/7/2018, § 98). Anayasa Mahkemesinin yaşam hakkıyla ilgili bir başvuruda incelediği husus, devletin Anayasa'nın 17. maddesi kapsamındaki sorumluluğudur (*Cezmi Demir ve diğerleri*, § 96; *Aysel Gezer ve diğerleri*, § 147). Bu nedenle Anayasa Mahkemesinden sanığın suçlu veya suçsuz olduğuna karar vermesi ya da sanığa isnat edilen eylemlerin vasıflandırmasını yapması beklenmemelidir.

55. Soruşturma ve kovuşturma, Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği makul özen ve süratle yürütölmemiştir. Olayı çevreleyen koşulların ve varsa sorumluların tespiti bakımından elzem olmasına rağmen bir kısım deliller toplanmamış, beyanlar alınmamış, iş ve işlemler yapılmamıştır. Yargılama sonucunda verilen karar, elde edilen bulguların kapsamlı ve nesnel analizine dayandırılmamıştır.

56. Açıklanan gerekçelerle yaşam hakkının usul boyutunun ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

57. Başvuruya konu olayın gerçekleşme şartlarının belirlenememesi nedeniyle Anayasa Mahkemesinin önünde başvurunun iddiaları ile adli makamların söz konusu kabulünün değerlendirilmesine olanak verecek yeterlilikte bilgi veya bulgu bulunmamaktadır. Dolayısıyla başvurunun yaşam hakkının maddi boyutunun ihlal edildiği şikâyeti bu aşamada değerlendirilememiştir (benzer yöndeki bir karar için bkz. *Yılmaz Adıg* [1. B.], B. No: 2017/16475, 8/7/2020, §§ 33-34).

V. GİDERİM

58. Başvurucu; ihlalin tespiti, yeniden yargılama yapılması ile 200.000 TL maddi ve 300.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

59. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp

Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri* (2) [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

60. Öte yandan hak ihlali kararından Anayasa Mahkemesinin davanın sonucuyla ilgili olarak bir tutum sergilediği sonucu çıkarılmamalıdır. Anayasa Mahkemesince verilen hak ihlali kararı uyumsuzluğun sonuçlarından bağımsız olup davanın kabulüne, reddine ya da beraate veya mahkûmiyete karar verilmesi gerektiği anlamına gelmemektedir. Kural olarak yargılamanın her aşamasında olduğu gibi ihlalin sonuçlarını gidermek üzere yeniden yapılacak yargılama sonunda da delillerin dava ile ilişkisini kurma ve bunları değerlendirip sonuç çıkarma yetkisi ilgili mahkemelere aittir.

61. Öte yandan ihlalin niteliği dikkate alınarak başvurucuya 225.000 TL manevi tazminat ödenmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Başvurucunun uğradığını iddia ettiği maddi zarar ile tespit edilen ihlal arasında illiyet bağı bulunmadığından maddi tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Yaşam hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan yaşam hakkının usul boyutunun İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin yaşam hakkının usul boyutunun ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Konya 7. Asliye Ceza Mahkemesine (E.2018/229, K.2020/416) GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvurucuya net 225.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE, tazminata ilişkin diğer taleplerin REDDİNE,

E. 487,60 TL harç ve 40.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 40.487,60 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 24/12/2025 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.